

Jeg skal saaledes nævne Personalet ved Fiskerikontrollen og Personalet ved Vandbygningsvæsenet. Jeg skal nævne vore Lodser, der i høj Grad trænge til at faa deres Forhold endelig ordnede og regulerede, og der er sikkert andre smaa Etater, som ogsaa under de økonomiske Forhold, hvorunder vi nu leve, med lige saa stor Ret maatte kunne fordrø at komme i Betragtning, naar der er Tale om Lønforhøjelse. Ja, vi behandlede jo for et Øjeblik siden et andet Lovforslag, hvor der ogsaa er Tale om Lønforhøjelse og i første Række til en Mand, hvem der efter min Mening ikke er synderlig Anledning til at give Lønforhøjelse. Naar der er Tale om noget saadant, forekommer det mig, at man ogsaa maatte kunne tage de af mig nævnte Etater med og undersøge, om man ikke i nogen Maade kunde komme dem til Hjælp.

Jeg skal imidlertid ikke komme ind herpaa, og heller ikke skal jeg komme dybere ind paa Enkelthederne i det foreliggende Forslag. Jeg er enig med den sidste ærede Taler i, at disse kunne behandles i et Udvalg, og ogsaa deri, at der er adskilligt, som trænger til at behandles i et Udvalg. Dog maa jeg udtale, at i det store og hele kunne maaske de Lønninger, der her foreslaas, siges at være saa nogenlunde passende. Den ærede sidste Taler nævned, at de paa enkelte Punkter vare noget højere end de Lønninger, vi tidligere vare gaaede med til, og det skal jeg andrømme, men der er her et Forhold, vi vistnok komme til at tage i Betragtning: Vi maa regne med de Lønninger, Københavns Kommune betaler Funktionærer under de samme Forhold; men det tror jeg ogsaa, vi kunne slippe ud over. For de lavere Funktionærer — hvis jeg maa kalde dem saadan — ere de fastsatte Lønninger sikkert slet ikke for store, men vistnok i al Almindelighed ret passende, men jeg skal nævne en anden Lønning, en af dem i Toppen. Ser man f. Eks. den paatænkte Direktørløn i Forhold til Lønninger for noget lignende Stillinger, som vi tidligere have fastsat herinde, tror jeg, den maa ændres lidt, om det end ikke kan blive meget, og om det end i saa Henseende ikke for mig drejer sig om Summen, der kan blive Tale om, men mere om Principet. Forholdet er nemlig det, at vi for nogle Aar siden vedtog en Lov for Ministeriernes Embedsmænd, og i den blev Lønnen for Departementschefernes Vedkommende fastsat til 6,000 Kr., sti-

gende hvert 4de Aar med 500 Kr. til 8,000 Kr. Samme Efteraar vedtog vi en anden Lov for en Række andre Statsembedsmænd, Embedsmændene ved det store kongelige Bibliotek, ved Rigsarkivet og for den Sags Skyld ogsaa her ved Rigsdagen. Vi fastsatte der en noget anden Turnus for Lønforhøjelsen. I alle Tilfælde bliver Begyndelseslønnen fastsat som for Departementschefer; men man er gaaet noget ned med Tillægene og fik derved en højeste Løn paa 7,200 Kr., altsaa 800 Kr. under Departementschefernes Slutningsløn, og jeg vil antage, at ogsaa denne Slutningsløn vil være passende for den Mand, der ansættes som Direktør for Rigshospitalet, ikke fordi jeg ikke under ham at faa de 7,500 Kr., men fordi jeg tror, at denne Stilling vil kunne sidestilles med den Stilling, der indehaves af Rigsarkivaren og af Overbibliotekaren eller Rigsbibliotekaren, eller hvad han hedder ved det store kongelige Bibliotek. Det er imidlertid en Ting, vi kunne forhandle om i Udvalget, og jeg antager ikke, at det vil volde Vanskeligheder, men jeg skal kun sige, at efter det, der gik for sig i Udvalget, den Gang vi havde Spørgsmaalet om bedre Lønforhold i Ministerierne og Rigsarkivet til Forhandling, forekommer det mig, at vi ikke skulle komme ind paa at lave en Lønningsklasse, der ligger mellem disse Stillinger og Departementschefer, selv om det ikke spiller nogen stor økonomisk Rolle, men kun en rent praktisk og principiel Rolle.

Jeg skal dernæst tillade mig at nævne nogle af de andre overordnede Embedsmænd, der skulle ansættes ved det nye Rigshospital; det er Overlægerne. De ere foreslaaet lønnede med et Honorar af 3,000 Kr., og der tillægges i alt 6 af dem Fribolig. Deres Antal bestemmes paa Finansloven; det har jeg ikke noget imod, hverken de foreslaaede Lønninger, eller at Antallet bestemmes paa Finansloven. Men der er noget andet, som jeg er imod, og det er dette, at det ikke tilstrækkelig tydeligt fremgaar af Lovforslaget, om de paagældende Embedsmænd skulle have Lov til f. Eks. privat at foretage Operationer paa Hospitalet og benytte Hospitalets Operationsstue og Apparater og have Ret til derfor at fordrø et Honorar eller, hvis jeg hellere maa kalde det saaledes, modtage Drikkepenge for det Arbejde, de saaledes udføre. Det er kedeligt, hvis noget saadant skulde blive Tilfældet, men det kan maaske forhindres, om end ikke helt. I hvert Fald vil jeg anmode det Ud-